

Brieven, die wijzen op de toekomst van het lichaam van Christus, zijn altijd de moeite waard opnieuw te lezen. Daarmee word je blij van binnen, proef de vreugde van de apostel als hij over deze dingen schrijft!

maandag 1 juni **1 Thessalonicenzen 5:4-8**

Wat geweldig, dat wij niet langer in duisternis zijn, maar zonen (NBG heeft onjuist 'kinderen' vertaald) van het licht en zonen van de dag zijn! Een prachtige Hebreeuwse stijl hanteert Paulus hier. God heeft ons in de positie van zoon gesteld en daarom zijn wij erfgenamen en lotgenieters van licht en dag. Wij hebben zicht gekregen op Zijn plannen en Zijn toekomst! Dan wrijf je alle slaap uit je geestelijke ogen en ga je met God mee, op weg. We leven nuchter, met geloof en liefde, en worden in ons denken (helm) bewaard, ongeacht welke crisis in de wereld woedt. Want wij weten wat onze verwachting is: Hij komt, met de bazuin!

dinsdag 2 juni **1 Thessalonicenzen 5:9-11**

Wij zijn weggerukt (1 Thessalonicenzen 4:17) als de verontwaardiging (NBG: toorn) van God over de wereld komt. Wij worden precies op tijd uit het komen van die storm (1 Thessalonicenzen 1:10, lees dat dagstukje opnieuw) gered. Deze redding is, zoals bij elke redding, totaal niet afhankelijk van wat wij doen. Het is *door onze Heer Jezus Christus*. Die stierf voor ons! Dat, en Zijn opstanding, is de zekere basis, óók voor deze redding! Wij zullen ook dan samen met Hem leven! Met deze woorden vertroosten (NBG: vermanen) wij elkaar en bouwen wij elkaar op.

woensdag 3 juni **1 Thessalonicenzen 5:12**

Het begrip 'leiden' is vreemd aan deze tekst; in de brieven van Paulus wordt 'leiding' en 'leiden' toegeschreven aan de Heer zelf of aan de heilige geest. Dié geven leiding aan de gelovigen! Er staat hier: voor-staan. De gedachte is, dat het om broeders gaat, die onderwijs geven. Door dat onderricht heen zetten zij het denken van de gelovigen op Zijn plaats, in de goede richting. Het woord vernieuwt het denken. Dan is 'terechtwijzen' een woord, dat een verkeerde klank heeft!

donderdag 4 juni **1 Thessalonicenzen 5:13**

Waardering voor degenen, die onderwijs geven, wordt nogal eens vergeten. Ook kan het woord, dat gesproken wordt, weerstand oproepen door onbegrip. Aan de ene kant kan een gelovige nooit een leraar of leraren op een voetstuk zetten – dat is de plaats, die alleen aan de Heer zelf toekomt – aan de andere kant is respect en waardering voor het vele werk, dat in het onderwijzen (op welke manier dan ook) verzet wordt, beslist op zijn plaats. Overigens wordt de ware beloning op de bema, ná de opname van de gemeente, door de Heer zelf gegeven!

vrijdag 5 juni **1 Thessalonicenzen 5:14-15**

Het 'terechtwijzen' is hier (net als in vers 12) opnieuw niet het juiste woord: het gaat om het plaatsen van het denken – door het woord – in de juiste richting. Ook de volgende aanwijzingen zijn doordrongen van Gods liefde voor de gemeenteleden. Bemoedigen van hen die klein van ziel zijn, opkomen voor de zwakken, geen kwaad met kwaad vergelden. Het is de ware vervulling en bedoeling van de Torah, die heilig, rechtvaardig, goed en geestelijk is (Romeinen 7:12-14; 13:8-10).

zaterdag 6 juni **1 Thessalonicenzen 5:16-18**

Hier lezen wij de wil van God: je verheugen, onophoudelijk gebed en voortdurende dankbaarheid. Dat is vanzelfsprekend als je je hart vult met Zijn woord, Zijn genade, Zijn geest. Zoals wij het hart verblijdt, zo doet de geest van God dat bij ons. Dan komt als vanzelf het gebed en de dankzegging tot stand.

Let ook op het 'in Christus Jezus'; het is de moeite waard de teksten na te lopen waar deze uitdrukking voorkomt. Het wijst op speciale dingen en aspecten van de status die de gelovige heeft in Hem, al van vóór de eonen!

zondag 7 juni **1 Thessalonicenzen 5:19-22**

Profetie en de geest hebben in het kader van deze brief te maken met de unieke verwachting die het lichaam van Christus heeft. Daarnaast bevat Tenach vele profetieën over de dag des Heren. Het is goed, als gelovige daarmee vertrouwd te raken, om te zien hoe Hij de toekomst in handen heeft. Verder werden er in die tijd speciale profetieën uitgesproken (1 Corintiërs 13:8,9); in elk geval toetst de gelovige wat hij/zij hoort aan de Schriften zelf. De Schriften, en de onderwijzing die zij geven, horen én doen, bewaren je voor alle vormen van kwaad!

maandag 8 juni **1 Thessalonicenzen 5:23,24**

Fijn, hier te zien, dat God zelf ons heiligt! Hoe? Door Zijn woord! Zijn geest doordringt ons hele bestaan. Het heeft effect in onze geest, onze ziel én ons lichaam. Het is een groeiproces, dat in Zijn hand is.

Zijn 'komst' is het welbekende Griekse woord *parousia*, dat 'aanwezigheid' betekent. Voor ons is dat onder andere de opname van de gemeente en de bema (het erepodium) daarna. Achter het wat negatief klinkende begrip 'onberispelijk' zit het Hebreeuwse *tamim*, dat 'volledig' of 'gaaf' betekent. Hij zál ons dan ook gaaf en volledig voor Zich stellen! Want Hij is getrouw! Hij zal het ook doen!

dinsdag 9 juni **1 Thessalonicenzen 5:25-28**

Het slotakkoord van deze fijne brief spreekt van de genegenheid, die de gelovigen onderling kenmerkt. De basis ervan is het gebed voor elkaar; dat werkt iets uit in je hart, dan komt er ruimte naar de ander toe. Gods genade omsluit ook dit schrijven van de liefdevolle apostel van de natiën.

Laat die genade basis, kern en bedoeling van ons omgaan met elkaar zijn! Elkaar ontmoeten in de liefde van God zal altijd tot Zijn eer vrucht geven!

woensdag 10 juni **2 Thessalonicenzen 1:1-3**

Net als in de eerste brief, spreekt Paulus verheugd over de onderlinge liefde, die bij de Thessalonicenzen zo goed werkte. Wat een voorbeeld! De entree van de brief (aansluitend bij de opmerking bij 17 mei jl.) is opnieuw kostbaar: genade én vrede van God en van Zijn Zoon voor ons! Opvallend is ook, dat zij 'in God, de Vader,' zijn (zie ook 1 Thessalonicenzen 1:1-3). Hun geloof en liefde groeiden, werden sterker. Dat is (het gevolg van) Gods werk in en onder hen. Geloof en liefde – hier wordt de verwachting niet genoemd, in de 1 Thessalonicenzen 1:3 wél. De apostel gaat in deze brief dan ook verder op de toekomst in.

donderdag 11 juni **2 Thessalonicenzen 1:4-10**

De gelovigen ondergingen verdrukking en lijden. Dat is de weg, die een gelovige aflegt. God gaat mee in dat (soms diepe) lijden en in die (soms zware) verdrukking. Dat is de grote troost en bemoediging voor ons. Hij is nabij! Paulus spreekt van de regering (koninkrijk) van God in het leven van de gelovige. En dat heeft gevolgen! Het is de beste plaats voor de mens: onder God, om die te dienen in het leven van elke dag.

vrijdag 12 juni **2 Thessalonicenzen 1:7-10**

Als we de woorden in vers 7 'en aan u, die verdrukt wordt, verkwikking tezamen met ons' tussen haakjes zetten, dan lezen wij: '... aan uw verdrukkers verdrukking te vergelden bij (letterlijk: in) de openbaring van de Heer Jezus Christus.'

God zal aan de verdrukkers van de gelovigen vergelding geven. Dat doet Hij als de periode (van het beheer) van Gods genade in deze wereld voorbij is. Dan is de gemeente weggenomen; het is de tijd van 'de openbaring van de Heer Jezus Christus' (vers 7); dan is Hij niet langer verborgen voor de wereld. Denk aan het boek Openbaring. De ongelovigen zullen dan moeten wijken en komen in het eonische (niet: eeuwige) verderf. Het 'straf oefenen' (vers 8, NBG) heeft een zware klank. Er staat een woord, dat wijst op het doen van gerechtigheid: de Heer (Jahweh) zal rechtzetten.

'Die dag' (vers 9) hoeft niet een dag van 24 uren te zijn; het kan op een periode wijzen. Grote genade van God, dat wij niet gesteld zijn tot 'toorn' (verontwaardiging), maar tot redding!

zaterdag 13 juni 2 Thessalonicenzen 1:11,12

Paulus' gebed was voor de gemeente en tot God. Hij bidt, dat God een werk doet onder hen en dat ook voltooiën zal. God zal dat ook doen. God levert nooit half werk af. En het gaat in alles natuurlijk om de verheerlijking van de Naam van de Heer Jezus Christus (vers 12), en dat in het leven, het gedrag, van de gelovigen. Het zou ook leiden tot verheerlijking van de gelovige zelf. Dat alles in en door (in overeenstemming met) de genade van God en van de Heer Jezus Christus. Hij is getrouw en Hij zal het ook doen!

zondag 14 juni 2 Thessalonicenzen 2:1-4

Paulus schrijft over de 'komst' (Grieks: *parousia*, aanwezigheid) van de Heer en onze 'vereniging' (Grieks: *episunagoge*, op-verzameling) met Hem. Dat is voor de gemeente de opname van 1 Thessalonicenzen 4:15-18.

Er was onrust onder deze gemeente. Was de dag des Heren al aangebroken, terwijl zij nog op aarde zijn? Paulus herinnert hen aan zijn woorden. Dáár bij blijven is nodig.

Of er nu door een geest (van een mens), door een woord, of door een brief (zelfs als daarvan beweerd wordt dat die van Paulus was) naar voren komt, dat de gemeente op aarde de dag des Heren (of het begin ervan) meemaakt, dan wijkt dat af van wat de apostel gezegd had in zijn eerste brief.

maandag 15 juni 2 Thessalonicenzen 2:1-4

De apostel zet een en ander in tijdsvolgorde. In vers 3 laat hij zien, dat de mens der weteloosheid (de antichrist) komt als *de afval* volop bezig is. *Eerst* moet die afval (van het woord van Jahweh) komen en dan zal ook de wetteloze (de antichrist) zich openbaren. Zie ook Daniël 8:9-12.

Als de opstand van de mens tegen God en Zijn gezalfde hierin tot een hoogtepunt is gekomen, dán zal de dag des Heren pas gaan aanbreken. Niet eerder. Het punt, dat de mens van de weteloosheid zich opwerpt als god in plaats Jahweh, leidt tot de openbaring en aanwezigheid van de Heer Jezus op aarde.

dinsdag 16 juni 2 Thessalonicenzen 2:5-8

Pas als de weerhouder ('... wat hem weerhoudt ...' – vers 6, en: '... hij, die op het ogenblik nog weerhoudt ...' – vers 7) weggenomen is (opname van de gemeente) kan de wetteloze antichrist zich openbaren aan en in de wereld.

In vers 8 staat de overwinning beschreven: de Heer Jezus zal in Zijn verschijning en komst deze koning van Babel (Jesaja 14), de wetteloze, doden door de geest (NBG: adem) van Zijn mond, door wat Hij spreekt.

Geweldig, dat wij Hem nu al mogen kennen, dienen en eren!

woensdag 17 juni 2 Thessalonicenzen 2:9-11

Hier vertelt Paulus, wat de komst van de antichrist kenmerkt: krachten, tekenen, bedrieglijke wonderen (Openbaring 13:13-15), ongerechtigheid. Het zal zo moeten zijn, want Góð stuurt een werkzame dwaling, tot afval van de waarheid. God geeft de mensen daaraan over.

In de afgelopen dagen kreeg de toekomst in tijdsvolgorde gestalte:

1. Opname van de gemeente;
2. 70^e jaarweek van Daniël 9:24-27 begint en de antichrist komt openlijk op het wereldpodium.
3. Tijdens deze laatste jaarweek zal de antichrist aanbidding van de wereld eisen, vooral van het volk Israël.
4. Deze dictatuur zal uiteindelijk verbroken worden door de komst en verschijning van de Heer Jezus Christus, Die hem zal uitschakelen, door Zijn woord.
5. Met deze verschijning van de Heer Jezus Christus komt ook de dag des Heren, die begint met grote gerichten.

donderdag 18 juni 2 Thessalonicenzen 2:12-16

Geweldig, dat wij op Zijn waarheid gericht zijn; wij zullen te Zijner tijd de heerlijkheid van Hem ontvangen. Wat een uitzicht geeft de apostel hier! Het is dan ook goed vast te

houden aan wat wij van de apostel zelf in zijn brieven overgeleverd hebben gekregen! Dat is een uitstekende traditie, om vast te houden. Wij worden getroost en vertroost door de grote trooster zelf: onze Heer Jezus Christus. Altijd zeker en veilig in Gods hand, wat er ook gebeurt!

vrijdag 19 juni **2 Thessalonicenzen 3:1-5**

Bidden voor snelle voortgang van het evangelie is nodig, telkens weer. 'Wargeesten' zijn abnormale, losgeslagen mensen, die hun plaats niet weten. Het geloof is niet deel van allen.

Trouw is helaas ook niet bij alle gelovigen te vinden. In vers 3 staat, dat de Heer wel trouw is; Hij is de betrouwbare, Die Zijn woorden zal waarmaken. Steun op Hem!

Het woord 'bevelen' (vers 4) is eigenlijk: 'een boodschap erbij geven'. Het woord (Grieks: *paragello*) heeft niets bevelends in zich. Paulus gaf nooit bevelen aan gelovigen. Hij wandelde in de liefde van God.

Laat je hart daarnaar uitgaan!

zaterdag 20 juni **2 Thessalonicenzen 3:6-12**

Het 'ongeregeld' (vers 6) betekent: on-ordelijk, of niet-onderschikkend en gaat om de *wandel*; geen incidentele fouten, maar de levenswandel als geheel. Het 'onttrekken' is: jezelf van zo iemand af plaatsen of stellen; met andere woorden: door terughoudendheid laten merken, dat er iets niet klopt. Het heeft niets te maken met: de ongeregelde excommuniceren of uit de plaatselijke gemeente zetten. Er is wel omgang, maar gereserveerd.

Gezien het tekstverband hier en het grotere verband van deze beide brieven, gaat het om gelovigen, die stopten met dagelijks werken om te gaan zitten wachten op de komst van de Heer (vers 7,11 en 12). We verwachten Hem werkend, Hij zal op Zijn tijd bazuinen!

zondag 21 juni **2 Thessalonicenzen 3:13-18**

Het 'doen wat goed is' (vers 13) heeft ook betrekking op de inhoud van vers 14. Vers 14 klinkt anders vanuit het Grieks. Het 'tekent hem' is eigenlijk: 'laat deze een teken voor jullie zijn.' Wie? De gelovige die niet gehoorzaamt aan deze brief van de apostel. Dié is een teken voor de anderen. Het 'gaat niet met hem om' is ernaast vertaald. Men vat dit op als: iemand volledig buitensluiten, buiten de groep (plaatselijke gemeente). Maar dat staat er niet. Het Griekse woord duidt op het niet nauw met iemand omgaan.

In die tijd bijvoorbeeld, betekende samen eten heel wat. Mogelijk bedoelde de apostel dat – met zo iemand geen uitgebreide contacten onderhouden, zoals de maaltijd nuttigen en dergelijke. Maar het bedoelt zeker niet, dat zo'n gelovige niet langer in de plaatselijke, gemeentelijke samenkomsten zou mogen komen.

Het gebed van Paulus is, dat de gelovigen onderling in vrede wandelen, onder de Heer van de vrede. En vanzelfsprekend sluit hij af met de genade van Hem. Dat doordringt alles, steeds weer en meer.

Wij proberen te horen met de oren van degenen tegen wie de Heer tijdens zijn rondgaan op aarde, in Israël, spreekt. Zij kennen de Torah en de profeten, ze zijn vertrouwd met de Psalmen. De Heer haalt woorden eruit aan. Die citaten komen uit een bepaald tekstgedeelte. Door die aanhalingen bij elkaar te zetten gaan zij meeklinken. De scharen kennen die werkwijze van de rabbijnen. Je kunt het vergelijken met het rijgen van parels.

maandag 22 juni **Jesaja 61:1-3**

Wij lezen het Schriftgedeelte dat de 'Bergrede' genoemd wordt, verderop in de week. Daarin klinken gedeelten uit Jesaja en de Psalmen. Een aantal van die verwijzingen lezen wij, opdat wij – bij het lezen van de Bergrede – die net als de toehoorders horen. Vandaag Jesaja 61:1-3. Hier gaat om: 'Zalig die treuren ...'

dinsdag 23 juni **Jesaja 55:1-3 (1-2)**

'Zalig die honger en dorsten ...' God gedenkt het verbond, dat Hij met hen sloot. Hij is getrouw, 'de betrouwbare bewijzen van David'.

woensdag 24 juni **Psalm 37:1-11** (11)

'Zalig de zachtmoedigen ...' God vertrouwen – dat doen gelovigen. Verkijk je niet op wat anderen schijnt te lukken, enz. Het is net als gras. In Israël kleuren in de lente de heuvels groen van het gras. Maar dat gras verdort, zodra de zomerzon gaat branden. Evenals de gelovigen van het volk mogen wij weten Wie de toekomst in handen heeft!

donderdag 25 juni **Psalm 24:1-10** (4)

'Zalig de reinen van hart ...' Deze psalm gaat over de dagen van het Koninkrijk. Zij zingt van Israël, dat wonen zal in Jeruzalem en van de koning der heerlijkheid, die dan regeert. Hij zal wonen te midden van zijn volk. Wij lezen troostende woorden voor mensen die troost zoeken, bemoedigd willen worden. Zo zal het zijn als de Messias regeert.

vrijdag 26 juni **Mattheus 5:3-12**

De Heer spreekt deze woorden op de berg. Alles wat Hij zegt, herinnert Zijn toehoorders aan de trouw van God. Hij zorgt voor hen en is in alle omstandigheden, ook de moeilijke en pijnlijke, dichtbij. *'Zalig zijn de armen in de geest ...'(CV); Zalig die treuren ...; Zalig de zachtmoedigen...'*

Wij rijgen nog wat parels.

zaterdag 27 juni **Marcus 1:9-13**

Jezus wordt gedoopt in de Jordaan door Johannes. Als Hij uit het water opstijgt, spreekt een stem uit de hemelen: *'Gij zijt mijn zoon, de geliefde; in U heb Ik mijn welbehagen.'* Degenen die erbij zijn, horen de verwijzingen. Deze zeggen zoveel, dat het goed is die de komende dagen te beluisteren. Wij lezen meer dan de aangegeven verzen. Elk gedeelte staat in een verband, een context waarin die woorden klinken. De Joden kennen het verband en begrijpen wat ermee gezegd wordt.

zondag 28 juni **Psalm 2:6-9** (7)

'Gij zijt mijn zoon' – lees vers 7 (opstanding). Voor de toehoorders zijn dit profetische woorden aangaande de Messias. Zie je wat God proclameert over Zijn Zoon! Hij staat in deze psalm centraal. Hij zal zijn de koning der koningen, die de hele aarde regeert.

maandag 29 juni **Genesis 22:1-2** (2)

'de geliefde' – een verhaal uit het eerste deel van de Bijbel. Abraham wil God gehoorzamen. Voor hem is het offer Isaak, zijn zoon. In deze woorden horen wij hoe Abraham Isaak liefheeft. Dat geeft Gods woorden gelijk 'meer' lading. God wijst vooruit naar het offer, dat Hij Hem vraagt te brengen.

dinsdag 30 juni **Jesaja 42:1-4** (1)

'in U heb Ik mijn welbehagen' – Ook dit is profetisch wat betreft de Messias. Die *'koning'* is ook *'dienaar'*. Op Hem is Gods geest. Juist op dat moment klinken deze woorden.

woensdag 1 juli **Marcus 1:9-13**

Lees nu nog een keer dit gedeelte, met de verzen die bij de vorige drie dagen staan. God spreekt van Jezus als een koning, een dienaar en zijn zoon, die een offer zal zijn. Wat heel bijzonder is, dat Genesis 22 de Torah is, Jesaja 42 in het gedeelte Profeten staat en Psalm 22 uit het boek Psalmen komt. Door te citeren uit de drie delen van de Joodse Schrift verkondigt de Heer, dat al die schriften wijzen op Hem als de vervulling ervan.